

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0211/2006

15. 6. 2006

ZPRÁVA

o partnerství pro růst, stabilitu a rozvoj mezi EU a Karibikem
(2006/2123(INI))

Výbor pro rozvoj

Zpravodajka: Gabriele Zimmer

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	8
POSTUP.....	12

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o partnerství pro růst, stabilitu a rozvoj mezi EU a Karibikem (2006/2123(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru s názvem „Partnerství pro růst, stabilitu a rozvoj mezi EU a Karibikem“ (KOM(2006)0086) (dále jen „sdělení Komise“),
  - s ohledem na svazky 1 a 2 hodnotící zprávy Komise o regionální strategii pro karibskou oblast z dubna 2005,
  - s ohledem na závěry Rady pro obecné záležitosti a vnější vztahy z 10. dubna 2006, jejichž součástí je potvrzení společný postoj ke Kubě ze dne 2. prosince 1996,
  - s ohledem na společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě, zástupců Evropského parlamentu a Komise o rozvojové politice Evropské unie s názvem „Evropský konsensus“¹,
  - s ohledem na vídeňské prohlášení třetího evropského, latinskoamerického a karibského fóra občanské společnosti ze dne 1. dubna 2006,
  - s ohledem na usnesení ze dne 23. března 2006 o dopadu dohod o hospodářském partnerství na rozvoj²,
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj (A6-0211/2006),
- A. vzhledem k tomu, že některé karibské státy získají do roku 2020 statut rozvinutých zemí, zatímco jiným hrozí, že se ze skupiny zemí se středním příjmem propadnou do kategorie zemí s nízkým příjmem,
- B. vzhledem k tomu, že tyto malé ostrovní státy jsou zásadně náchylné vůči přírodním pohromám a jiným vnějším otřesům,
- C. vzhledem k tomu, že k dialogu mezi Komisí a zástupci CARIFORA³ o sdělení Komise došlo v době, kdy mělo podobu návrhu;
- D. vzhledem k tomu, že vytvoření karibského jednotného trhu a hospodářství (CSME) na základě soběstačného rozhodnutí představuje důležitý nástroj regionální integrace,
- E. vzhledem k tomu, že státy CARIFORA chtěly, aby jednání o dohodě o hospodářském

---

¹ Úř. věst. C 46, 24.2.2006, s. 1.

² Přijaté texty, P6_TA(2006)0113.

³ Fórum karibských států skupiny afrických, karibských a tichomořských států.

partnerství obsahovala jasný rozměr rozvojové politiky s cílem bojovat s rostoucí chudobu a nerovností, podpořit sociální soudržnost a dosáhnout Rozvojových cílů tisíciletí,

- F. vzhledem k tomu, že více než 60 % obyvatel regionu je mladší 30 let, a vzhledem k tomu, že ve všech státech karibské oblasti s výjimkou Kuby je všeobecný přístup ke vzdělání nevyřešeným problémem,
  - G. vzhledem k tomu, že belgická vláda vyhodnotila kladně kritický dialog a rozvojovou spolupráci s kubánskou vládou,
  - H. vzhledem k tomu, že již začala fáze programování prostředků 10. Evropského rozvojového fondu, a vzhledem k tomu, že tato pomoc by v budoucnu měla být vyplácena rychleji a účinněji a měla by být lépe přizpůsobena požadavkům států v tomto regionu,
1. chválí zapojení CARIFORA do diskuse o návrhu sdělení Komise a vítá skutečnost, že sdělení zohledňuje většinu obav, které státy regionu vyjádřily;
  2. vítá, že Komise svou strategii založila ne étosu rovnosti, partnerství a vlastnictví;
  3. považuje faktické opomíjení Parlamentu způsobené harmonogramem, jenž vyloučil jeho zapojení do formulování strategie spolupráce pro karibskou oblast, za mimořádně politováníhodné odchýlení od konsenzuálního přístupu, podle kterého tři evropské orgány postupovaly a který se osvědčil jak při formulování strategie pro Afriku, tak při evropském konsensu o rozvojové politice Evropské unie;
  4. lituje, že Komise náležitě nezohlednila doporučení obsažené ve své hodnotící zprávě;
  5. souhlasí s analýzou Komise, že spolupráci obou regionů dosud doprovázel odpovídající politický dialog; považuje za nedostačující, že se jednou za dva roky uskuteční hodinová schůzka tzv. „trojky“ EU a předsedů vlád států CARIFORA, a vítá záměr poskytnout v budoucnu takovému dialogu na všech úrovních potřebný časový prostor;
  6. vítá plánované zapojení francouzských zámořských území v regionu (Guadeloupe, Francouzská Guayana a Martinik) a karibských zámořských zemí a území do budoucího politického dialogu; v této souvislosti však souhlasí s postojem karibských států, že se o způsobu tohoto zapojení musí nejprve jednat s těmi státy, které v rámci dohody z Cotonou¹ podepsaly dohodu o metodologii politického dialogu;
  7. sdílí postoj skupiny afrických, karibských a tichomořských států (AKT), že definice oddělených politik EU pro tři regiony AKT nesmí v žádném případě vést k maření vzájemných vztahů mezi Evropskou unií a státy AKT; vítá zřízení dodatečného fóra pro politický dialog v podobě vrcholných schůzek mezi Evropskou unií a státy Latinské Ameriky a karibské oblasti (státy LAK), trvá však na prvenství úmluv přijatých v rámci dohody z Cotonou;
  8. vítá záměr vyjádřený ve sdělení Komise posilovat v karibských státech důvěryhodnost

---

¹ Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na straně jedné a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000 (Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3).

institucí a podporovat správné řízení a průhlednost v oblasti financí, daní a soudnictví; vyzývá karibské státy, aby ratifikovaly úmluvu OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu a úmluvu OSN proti korupci;

9. podporuje záměr Komise dát prioritu podpoře nově vytvořenému CSME; opakovaně zdůrazňuje svůj názor, že jednání o dohodě o hospodářském partnerství musejí být zaměřena na rozvojové cíle, že mladý karibský vnitřní trh potřebuje náležitou podporu v oblasti trhu a budování kapacit a že liberalizace obchodu musí být řádně rozložena;
10. žádá Komisi, aby zajistila, že hospodářská partnerství budou strukturována tak, aby se zohlednily regionální skutečnosti a omezení, což v případě nutnosti umožní obrátit se k proměnlivé geometrii; vyzývá k tomu, aby veškeré závazky přijaté v rámci jednání o hospodářském partnerství byly pečlivě provázány s doručením rozvojové pomoci spojené s hospodářským partnerstvím, zaměřené na hlavní oblasti zájmu příslušných vlád, včetně hospodářské restrukturalizace ke zvýšení konkurenceschopnosti, daňových úprav a podpory usnadnění obchodu;
11. znovu upozorňuje na skutečnost, že pro rozpočty a investiční možnosti části karibských států mají velký význam příjmy plynoucí z cel, a z toho vyvozuje, že by takové úniky příjmů, které nelze v současné době vyrovnat formou daní, neměly být ponechány bez poskytnutí přiměřené kompenzace; zdůrazňuje však, že růst obchodu mezi karibskými státy, a mezi rozvojovými zeměmi obecně, by mohl napomoci ke kompenzaci ztrát příjmů z cel a přispět ke stabilnějším zdrojům příjmů;
12. souhlasí s Komisí, že zejména malé, otevřené ekonomiky v regionu jsou příliš málo odolné vůči síle globálních trhů; poukazuje však na to, že postupná liberalizace obchodu s adekvátními mechanismy zabezpečení, která poskytne dostatek času k přizpůsobení, podporuje rozvoj, a může být tedy nástrojem pro boj s chudobou;
13. je přesvědčen o tom, že opatření pro budování kapacit v oblasti obchodu se musejí zaměřovat na omezení na straně nabídky, mimo jiné prostřednictvím podpory zpracování základních produktů a diverzifikace produkce, podněcování konzultací s malými a středními podniky a jejich podpory, odstranění byrokratických překážek stojících v cestě investicím, a tím podpořit rozvoj obchodu v regionu;
14. naléhá na Komisi, aby realizovala sedmé doporučení ze své hodnotící zprávy, které zohledňuje zásady pro síť OSN rozvíjejících se malých ostrovních států; a žádá Komisi, aby veřejně šířila provedenou studii o dopadu liberalizace obchodu a globalizace na udržitelný rozvoj těchto států;
15. považuje za nedostatečné finanční prostředky vyčleněné na programy pro kompenzaci a adaptaci, které mají zmírnit následky změn na trhu s cukrem a banány, a vzhledem k nedávným demonstracím v regionu se obává vážného narušení sociální soudržnosti, jež je jedním z cílů spolupráce;
16. vyzývá Komisi, aby rozvíjela programy na podporu přeměny zemědělství, jejichž cílem bude zajistit a vytvořit – způsobem konzistentním s cíli politik v sociální oblasti, v oblasti bezpečnosti potravin, energie a životního prostředí – přijatelná pracovní místa na farmách, které jsou v současné době řízeny konvenčním a nekonkurenceschopným způsobem;

17. požaduje, aby se přikládal větší význam sociálním, kulturním a environmentálním důsledkům strategie spolupráce a aby se rozvíjelo systematické předvídaní a hodnocení dopadu na základě indikátorů poskytovaných Rozvojovými cíli tisíciletí;
18. vítá začlenění důležitých úkolů v oblasti ochrany životního prostředí do rozvojové spolupráce s karibským regionem a vyzývá k masivní finanční podpoře vývoje takového využívání obnovitelných zdrojů energií a energetické účinnosti, které zabrání ničivému dopadu růstu cen ropy a zpomalí změnu klimatu;
19. sdílí obavy Komise, že v důsledku globálních změn klimatu se bude četnost a síla katastrof způsobených meteorologickými vlivy v regionu dále zvyšovat, a podporuje cíl dokonalejšího řízení přírodních katastrof, lituje však absenci jakékoli zmínky o zřízení nástroje AKT–EU pro přírodní katastrofy v roce 2005; vyzývá Komisi, aby podporovala stále dlouhodobé zřízení tohoto nástroje; žádá Komisi, aby o tomto procesu pravidelně informovala Výbor pro rozvoj Evropského parlamentu a Výbor pro sociální věci a životní prostředí Smíšeného parlamentního shromáždění AKT–EU; poukazuje na zranitelnost hospodářství států karibské oblasti vůči přírodním katastrofám a vítá oznámení Komise, že budou uplatňovány nové, rychlejší postupy vyplácení pomoci při obnově, které zahrnují povinné financování předem;
20. kritizuje skutečnost, že strategie pro karibskou oblast se příliš málo zabývá řešením problému nezaměstnanosti mladých a rostoucí frustrací mezi mladými; obává se, že hrozící krize karibského zemědělství tuto situaci ještě vyostří;
21. zdůrazňuje zásadní roli rozvoje udržitelného cestovního ruchu jakožto hybné páky hospodářského rozvoje a doporučuje dlouhodobou finanční podporu tvorby nebytné infrastruktury (silnic, přístavů, letišť atd.); upozorňuje však, že Komise neuznává, že základem této udržitelnosti je regionální a místní vlastnictví turistických zařízení, které je nutné podporovat, aby se omezil odtok zisků, aby se místní obyvatelstvo nestalo pouhými služebníky a aby se zamezilo definitivnímu zničení krajiny;
22. vítá nabídku Komise nechat otevřenou možnost politického dialogu s Kubou; kritizuje však přísná omezení kladená na jakýkoli takový dialog na základě společného postoje z roku 1996;
23. poukazuje na to, že úspěšné působení Evropské unie na USA, které by vyústilo v ukončení politiky embarga, by mohlo mít podstatný ekonomický přínos pro celý region; v intencích politiky založené na dodržování politických, sociálních, individuálních a ekonomických lidských práv naléhá na zahájení kritického dialogu s kubánskou vládou;
24. zdůrazňuje význam koordinace rozvojových programů s mimoevropskými aktéry v regionu, zejména s Kanadou, Čínou, Brazílií a Venezuelou, a vyslovuje v této souvislosti politování nad tím, že zapojení jiných zúčastněných stran vyznívá v podání Komise spíše nedůvěřivě;
25. zdůrazňuje různorodost regionu a žádá lépe odstíněnou strategii spolupráce; z tohoto důvodu vyzývá Komisi, aby u každého jednotlivého státu karibské oblasti prověřila, mimo jiné na základě míry průhlednosti, síly a nezávislosti jeho orgánů a řádné veřejné správy, zda je vhodnou metodou pro dosažení rozvojových cílů zaměřit se na rozpočtovou pomoc;

26. důrazně upozorňuje na zvláště kritickou situaci na Haiti a vyzývá Komisi a členské státy, aby pro Haiti vytvořily zvláštní program přesahující rámec všeobecné spolupráce s karibskou oblastí, který si vyžádá dodatečné prostředky; vítá celkově uspokojivý průběh prezidentských a parlamentních voleb, které se na Haiti konaly v únoru a dubnu 2006;
27. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a vládám a parlamentům karibských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

K budoucí spolupráci mezi Evropskou unií a karibskou oblastí se může Výbor pro rozvoj Evropského parlamentu ke své velké lítosti vyjádřit teprve poté, co Komise zveřejnila své plány a Rada učinila dne 10. dubna 2006 závěry. Toto faktické vyloučení Parlamentu ze sestavování plánů je v rozporu se způsobem produktivní spolupráce mezi orgány, která se v nedávné době při vytváření strategie pro Afriku nebo evropského konsensu pro rozvoj jevila jako zavedená, a proto je nutné toto vyloučení vytknout. Parlament nyní může pouze doslovně převzít odstavec 22 závěrů Rady a považovat své stanovisko za první příspěvek v reakci na vyzvání Rady, aby všichni partneři efektivně následovali tyto závěry. Ne bez důvodu již bude v blízké budoucnosti jednat Parlamentní shromáždění poslanců parlamentu Evropské unie a parlamentů států AKT v karibské oblasti a budou mít příležitost poradit se o účinné společné parlamentní kontrole a o tom, jak jsou prosazovány a jaká je efektivita opatření přijatých pro vzájemnou spolupráci.

Při přípravě vrcholné schůzky EU–LAK v květnu 2006, která se bude konat ve Vídni, představuje návrh Komise stěžejní materiál pro jednání o cílech spolupráce mezi Evropskou unií a karibskou oblastí. Myšlenku postavit do popředí hodnoty jako je rovnost, partnerství a připravenost k budoucí spolupráci mezi těmito dvěma regiony, může Evropský parlament pouze podpořit.

Formulace strategie však občas vyvolává dojem, že ji Evropská unie chápe spíše jako podporu kopie evropského modelu vnitřního trhu a přechodu ke společnosti s velkým podílem služeb také v jiné části světa. Karibským státům jde zejména o to pozitivně využít dlouholeté zkušenosti EU v oblasti integrace pro svou vlastní strategii vývoje a integrace, a nebýt pouze v pozici partnera, který dohání ztrátu. „Směřování úsilí ke zvýšení lidských zdrojů a k růstu založenému na znalostech také podpoří cíl spočívající ve zlepšování sociální mobility pro ty, na něž nepříznivě dopadají problémy spojené se strukturální reformou a hospodářskou přeměnou“. Je to reálným cílem pro celou karibskou oblast? Mají se zemědělci z odvětví zpracování cukru, kteří v důsledku reformy evropského trhu s cukrem ztratili své zaměstnání, přeškolit na programátory?

Nanejvýš sporným se také jeví, zda bylo dostatečně zohledněno oficiální hodnocení regionální strategie pro karibskou oblast zveřejněné v dubnu 2005. Ve strategickém dokumentu Komise se nyní jako opatření nezbytná pro skutečnou kontrolu úspěšnosti investic téměř neobjevují zejména hlediska pro hodnocení, definici ukazatelů a shromažďování údajů.

Záměr, který Komise představila, nicméně obsahuje mnoho správných tezí, které je nutno v této zprávě doplnit.

Různorodost regionu

Vítá rozhodnutí Komise a Rady jednat s organizací CARICOM jako s „ústřední osou integrace“ a s CARIFOREM jako s ústřední osou spolupráce. A to zejména uvažované zaměření spolupráce na strategii týkající se národního a regionálního rozvoje.

Určitě je také správné zdůrazňovat a podporovat společné cíle regionu.

Plánování spolupráce však nemůže být dostatečné, pokud se neakceptují a nezohledňují rozdíly v potřebách, v cílech vlastního rozvoje a ve výchozích pozicích. To neplatí pouze pro rámec rozvojové spolupráce, ale také pro jednání o dohodě o ekonomickém partnerství. Vypočtené průměrné hodnoty pro celý region by neměly zakrýt skutečné rozdíly mezi Haiti a Bahamskými ostrovy.

Zejména pro znevýhodněné země regionu se musí definovat zvláštní a dodatečné cíle, aby nebyla ohrožena účinnost celkového rámce. Haiti potřebuje zcela samostatnou koncepci.

Je nutno zde výslovně odkázat na sedmé doporučení hodnotící zprávy zohlednit zásady OSN pro síť malých rozvíjejících se ostrovních států a provést studii, jaké dopady má liberalizace obchodu a globalizace na udržitelný rozvoj těchto států.

Historický rozměr partnerství

Ve zprávě Komise se doslova uvádí:

„EU a karibská oblast mají tradičně úzké vztahy, jejichž základem je především odkaz dějin, společné hodnoty, hospodářská a obchodní spolupráce a značný objem obchodu. Kolonizace karibské oblasti především Británií, Francií, Španělskem a Nizozemskem sahá až do 17. století.“

Takové eufemistické nastínění dějin kolonizace by však dokument Evropské komise v roce 2006 již obsahovat nemusel.

Správná by byla zmínka o tom, že doposud nebylo poskytnuto žádné odškodnění za zotročení, odvezení a vyhlazení domorodého obyvatelstva a plenění přírodních zdrojů v této oblasti, k němuž v době rozmachu Evropy docházelo. Důležité by bylo také zmínit se o tom, že teprve zajišťování dodávek cukru, banánů a rumu do Evropy podporované systémem preferencí financovaným z daní vedlo právě ve fázi zrušení kolonií k pěstování monokultur a závislosti, proto jsou současné snahy o hospodářskou mnohotvárnost země tak významné.

Evropská unie by se mimo jiné také z tohoto důvodu měla cítit být povinna poskytnout v podstatně větší míře pomoc při konverzi zemědělských podniků, zejména vzhledem ke strategii pro zajištění potravin a ke strategii pro zvýšené využívání obnovitelných zdrojů energií.

Karibský jednotný trh a hospodářství (CSME)

Rozhodnutí vytvořit Karibský jednotný trh a hospodářství (CSME) jako prvek regionální integrace, které přijata většina států organizace CARICOM, je velmi vítáno, stejně jako záměr Evropské unie podpořit jeho budování a rozvoj. Prostřednictvím CSME má karibská oblast nyní k dispozici nástroj, který bude podporovat obchod v regionu.

Právě z tohoto důvodu by EU při jednáních o dohodě o hospodářském partnerství měla dbát bezpodmínečně na to, aby nově vytvořený hospodářský prostor neohrozila přílišnými požadavky vnější liberalizace, natož pak aby zpochybňovala vlastnické právo na tento nový

subjekt doložkami k zabezpečení investic, které porušují suverénní postupy rozhodování.

Vyjádření Komise, že teprve proces vytváření dohody o hospodářském partnerství by integraci karibské oblasti poskytl rámec vytvořený podle pravidel, ignoruje již ustanovená pravidla CSME a působí v tomto kontextu arogantně.

Další zúčastněné strany v regionu

Hodnocení aktivit a zájmů dalších zúčastněných stran v karibské oblasti, uvedené a velmi zkrácené v příloze II, je spíše poznamenané nedůvěrou, než snahou o hledání možných synergií a dosažení soudržnosti. Poznatek, jak je obojí při schvalování pomoci Evropskou unií a jejími vlastními členskými státy důležité, však ani vzhledem k tomu, že účastníky jsou také mimoevropské státy jako Brazílie, Čína, Kanada nebo Venezuela, neztrácí na své pravdivosti. Pod vedením organizací CARICOM/CARIFORUM a za přizvání zemí AKT by mělo být vytvořeno fórum pro koordinaci angažovanosti těchto různých zúčastněných stran, EU a jejich členských států.

Kuba

Komise a Rada promarní příležitost již vzhledem k 10 let nezměněnému postoji EU ohledně jejího vztahu ke Kubě. Nebyly vyhodnoceny ani oceněny ani dřívější dvoustranné zkušenosti členských států Francie a Španělska týkající se spolupráce, ani aktuální zkušenosti belgické vlády, ani význam kubánské spolupráce s ostatními zeměmi regionu v oblasti rozvoje. Přání všech partnerských států z karibské oblasti ukončit embargo USA vůči Kubě, které poškozuje rozvoj celé oblasti, nebylo vyslyšeno.

Komise opomíjí analyzovat zejména ty úspěšné koncepce kubánské rozvojové spolupráce a poučit se z nich, ačkoli např. v oblasti zdravotnické péče dopomohly Kubě k rostoucí vážnosti v sousedních zemích i jinde.

Nyní hrozí, že EU, která je odpovědná za rozvoj vztahů s Kubou, zmešká změnu politického klimatu v regionu a promarní příležitost zapojit se do dialogu, ve kterém by bylo možné konstruktivně projednat také kontroverzní témata, jako jsou uplatňování individuálních politických práv, svoboda informací a trest smrti.

„Otevřené dveře“ pro politický dialog, ke kterým odkazuje Komise, jsou v zásadě vítány, avšak nepostačují, neboť se striktně drží společného postoje z roku 1996, a tak umožňují pouze opatření humanitární pomoci. Návrat ke spolupráci a dialogu je z tohoto pohledu vhodnější. Příkladem by mohla být Kanada, která již dlouho usměřňuje svou politiku vůči Kubě dle zásad konstruktivní angažovanosti.

Životní prostředí

Zahrnutí spolupráce při důležitých úkolech v oblasti ochrany životního prostředí do rozvojové spolupráce je jednoznačně vítáno. Zde by však měl být uveden poznatek, že v důsledku globální změny podnebí se bude četnost a síla katastrof způsobených meteorologickými vlivy v regionu ještě zvyšovat. EU by se proto měla zamyslet nad tím, aby nejen opakovaně poskytovala pomoc při obnově jednomu postiženému regionu, nýbrž aby také podstatně

snížila objem škodlivých emisí, které sama produkuje. Nezbytný je navíc také přenos technologií, které současně s úspěšným regionálním rozvojem v karibské oblasti nedovolí zvýšení zatížení světového klimatu škodlivými emisemi, jež by bylo tomuto rozvoji adekvátní.

V dokumentu Komise navíc chybí hledisko zvláštního ohrožení zejména partnerských ostrovních států v karibské oblasti způsobené zvyšováním mořské hladiny.

Mládež

Záměr Evropské unie a jejích členských států, aby v návaznosti na vrcholnou schůzku představitelů EU–LAK byla dána „priorita vytvoření rozsáhlého společného prostoru v oblasti vysokoškolského vzdělávání mezi Evropou, Latinskou Amerikou a karibskou oblastí“, je důležitý a úspěch slibující přístup.

Bude se však týkat pouze omezené části karibské mládeže. Protože 60 % obyvatelstva této oblasti je mladší 30 let, měla by se celá rozvojová spolupráce podstatně více zaměřit na tuto generaci a poskytnout mnoha mladým v regionu příležitost. Frustrace z přetrvávající chudoby a nulová perspektiva mohou v opačném případě sociální soudržnost ohrozit. Přivést tuto mládež k univerzitnímu diplomu není v dohledné době možné. Je proto bezpodmínečně nutné vytvořit v rámci strategie hospodářského rozvoje také možnosti výdělků a zapojení pro méně kvalifikované.

Nezaměstnanost mládeže se však jako téma ve strategii Komise bohužel neprosadila.

Udržitelný cestovní ruch

Komise právem konstatuje, že krása krajiny patří k největšímu bohatství regionu a budování udržitelného cestovního ruchu je pro tuto oblast skutečnou možností. Nelze však hovořit o udržitelnosti cestovního ruchu pouze v souvislosti s životním prostředím. Cestovní ruch, v rámci kterého hotely staví a vedou pouze velcí zahraniční investoři a řetězce hotelů a zisk se vyváží, nelze označit za udržitelný cestovní ruch. Degraduje původní obyvatelstvo na společnost sluhů.

Dotace Evropské investiční banky a dalších organizací se proto musejí mnohem více zaměřit na vybudování tuzemského odvětví gastronomie a cestovního ruchu.

POSTUP

Název	Partnerství pro růst, stabilitu a rozvoj mezi EU a Karibikem
Číslo postupu	2006/2123(INI)
Příslušný výbor Datum, kdy bylo na zasedání oznámeno udělení svolení	DEVE 15.6.2006
Výbor požádaný o stanovisko Datum oznámení na zasedání	INTA 15.6.2006
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí	INTA 18.4.2006
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání	
Zpravodajka Datum jmenování	Gabriele Zimmer 21.3.2006
Předchozí zpravodaj(ové)	
Projednáni ve výboru	29.5.2006
Datum přijetí	30.5.2006
Výsledek závěrečného hlasování	+ 25 - 1 0 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Margrete Auken, Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Thierry Cornillet, Michael Gahler, Hélène Goudin, Glenys Kinnock, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, José Javier Pomés Ruiz, Horst Posdorf, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Mauro Zani
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Milan Gaľa, Ana Maria Gomes, Alain Hutchinson, Linda McAvan, Manolis Mavrommatis, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Zbigniew Zaleski, Gabriele Zimmer
Náhradnice (čl. 178 odst. 2) přítomná při závěrečném hlasování	María Isabel Salinas García
Datum předložení	15.6.2006
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)	